

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 326

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 aprilie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
56.	— Hotărâre referitoare la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, EURATOM) nr. 883/2013 în ceea ce privește secretariatul Comitetului de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) — COM (2016) 113 final	2	Decizia nr. 25 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	6–8
57.	— Hotărâre referitoare la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei-cadru 2009/315/JAI a Consiliului în ceea ce privește schimbul de informații privind resortisanții țărilor terțe și în ceea ce privește Sistemul european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) și de înlocuire a Deciziei 2009/316/JAI a Consiliului — COM (2016) 7 final	2–3	★ Opinie separată	8–10
59.	— Hotărâre referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind exercitarea delegării conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (Regulamentul UE privind lemnul) — COM (2016) 60 final	3	Decizia nr. 36 din 9 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, precum și ale art. 78 ¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost introduse prin dispozițiile art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	10–13
60.	— Hotărâre referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 391/2009 și a Directivei 2009/15/CE privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime — COM (2016) 47 final	4	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
61.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor în legătură cu răspunsul la raportul grupului de experți la nivel înalt privind evaluarea ex-post a celui de-al șaptelea program-cadru — COM (2016) 5 final	4–5	319. — Hotărâre pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare parțială a sumei destinate finanțării acțiunilor cu caracter științific și social-cultural, prevăzută la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015	13–14
66.	— Hotărâre privind numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			1.470/C — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015	15–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, EURATOM) nr. 883/2013 în ceea ce privește secretariatul Comitetului de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) — COM (2016) 113 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/314 din 7 aprilie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată următoarele:

I. Prezenta propunere de regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

II. Se notează:

a) importanța separării gestionării secretariatului Comitetului de cea a oficiului în vederea evitării oricărei presupunerii potrivit căreia OLAF ar putea compromite funcționarea sprijinului acordat membrilor Comitetului;

b) neafectarea independenței și funcționării operaționale ale Comitetului de supraveghere și ale secretariatului său, care continuă să beneficieze de aceleași drepturi și să fie supuse aceluiași obligații ca și până acum;

c) modificările operate la nivelul Regulamentului (UE, EURATOM) nr. 883/2013:

1. în temeiul noii propuneri de regulament, secretariatul Comitetului de supraveghere va fi asigurat de către Comisie, și nu de către OLAF [art. 15 alin. (8)].

2. creditele bugetare pentru secretariatul Comitetului de supraveghere vor fi transferate de la linia bugetară a OLAF către Comisie, iar schema de personal a oficiului se anexează la schema de personal a Comisiei (art. 18);

3. atribuțiile responsabilului cu protecția datelor (DPO) din cadrul OLAF vor continua să includă activitățile de prelucrare a datelor de către secretariat [art. 10 alin. (4) și (5)]. De asemenea, aplicarea regulilor de confidențialitate pentru personalul secretariatului rămâne neschimbată.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 56.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei-cadru 2009/315/JAI a Consiliului în ceea ce privește schimbul de informații privind resortisanții țărilor terțe și în ceea ce privește Sistemul european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS) și de înlocuire a Deciziei 2009/316/JAI a Consiliului — COM (2016) 7 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul comun al Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/268 din 1 aprilie 2016 și al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări nr. XIX/82 din 4 aprilie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată următoarele:

1. Prezenta propunere de directivă respectă principiile subsidiarității și proporționalității, întrucât obiectivele sale nu pot fi realizate la nivel național, iar măsurile propuse și forma legislativă sunt adecvate.

2. Se notează:

a) importanța propunerii de directivă, în special privind combaterea criminalității transfrontaliere, a infracționalității și a terorismului, ca responsabilitate europeană comună într-un spațiu de libertate, securitate și justiție;

- b) îmbunătățirea schimbului de informații în materie penală în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe;
- c) asigurarea egalității de tratament al resortisanților țărilor terțe și al resortisanților UE în ceea ce privește schimbul eficient de informații privind cazierile judiciare (ECRIS);
- d) importanța utilizării unei interfețe facile, de tipul hit/no hit;
- e) finalizarea încă din aprilie 2012 a implementării și operaționalizării ECRIS în România;
- f) alinierea fără dificultate a României la noile prevederi privind transmiterea amprentelor digitale, așa cum reiese și din punctul de vedere transmis de ministerul de resort.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 57.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE

**referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu
privind exercitarea delegării conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (UE) nr. 995/2010
al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor
care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn
(Regulamentul UE privind lemnul) — COM (2016) 60 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/318 din 8 aprilie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată următoarele:

- a) art. 15 alin. (1) din Regulamentul UE privind lemnul cere Comisiei să emită un raport privind puterile delegate;
- b) în conformitate cu prevederile Regulamentului UE privind lemnul, Comisia poate adopta acte delegate în ceea ce privește:
 - 1. noi criterii de evaluare a riscului, în completarea celor deja prevăzute în regulament [art. 6 alin. (3)];
 - 2. procedura de recunoaștere și retragerea recunoașterii organizațiilor de monitorizare și, dacă este necesar ca urmare a experienței, pentru a le modifica [art. 8 alin. (7)];

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 59.

3. Se consideră necesare:

- a) protejarea:
 - (i) drepturilor fundamentale ale cetățenilor la toate nivelurile;
 - (ii) obligațiilor care revin statelor membre în temeiul legislației lor naționale;
- b) respectarea principiului nereturnării;
- c) protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare.

4. Se recomandă:

- a) abordarea practică a măsurilor concrete de prevenire a acțiunilor teroriste.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite instituțiilor europene.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 391/2009 și a Directivei 2009/15/CE privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime — COM (2016) 47 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/273 din 1 aprilie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată următoarele:

1. România a transpus în legislația națională Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 249/2011 privind inspecția, supravegherea tehnică și certificarea navelor maritime ce arborează pavilionul român și efectuează voiajuri internaționale.

2. În momentul de față nu există organizații recunoscute din România, în sensul Regulamentului (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor.

3. Având în vedere că navele maritime care arborează pavilionul român și care efectuează voiaje internaționale trebuie să posede un certificat de clasă emis de una dintre organizațiile recunoscute, Autoritatea Navală Română a încheiat contracte

de mandat special cu următoarele organizații recunoscute autorizate: American Bureau of Shipping (ABS), Bureau Veritas (BV), China Classification Society (CCS), DNV GL AS, Korean Register of Shipping (KR), Lloyd's Register of Shipping (LR), Nippon Kaiji Kyokai (NK), Registro Italiano Register of Shipping (RINA), Russian Maritime Register of Shipping (RS) și Polish Register of Shipping (PRS).

4. România susține Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 391/2009 și a Directivei 2009/15/CE privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senatul României în ședința din 11 aprilie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 60.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor în legătură cu răspunsul la raportul grupului de experți la nivel înalt privind evaluarea ex-post a celui de-al șaptelea program-cadru — COM (2016) 5 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/316 din 8 aprilie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se constată următoarele:

a) prezenta comunicare evaluează Programul-cadru 7 al Comunității Europene pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007—2013) — (PC7) — pe baza unui set de criterii de evaluare aflate în „Ghidurile pentru o mai bună reglementare”;

b) se propun cinci recomandări:

1. să se garanteze că se pune accentul pe principalele provocări și oportunități în context global;
2. să se alinieze instrumentele și agendele de cercetare și inovare în Europa;

3. să se integreze elementele esențiale ale programelor-cadru într-un mod mai eficient;

4. să se aducă știința mai aproape de cetățeni;

5. să se introducă monitorizarea și evaluarea strategică a programului;

c) se oferă o imagine parțială a rezultatelor și impactului PC7 pentru că circa 50% din proiectele PC7 se aflau încă în stadiul de execuție la momentul evaluării.

(2) Se consideră necesare și importante:

a) consolidarea dimensiunii internaționale a politicilor și programelor de cercetare și inovare printr-o mai bună armonizare cu politicile UE, în contextul dezvoltării Spațiului European de Cercetare, pe baza punerii în aplicare a Programului Orizont 2020 și a altor inițiative paneuropene, cum ar fi inițiativele de programare în comun și tehnologice comune;

b) continuarea simplificării procedurilor de participare și ale regulilor de finanțare la programul-cadru, precum și introducerea pe scară mai largă a utilizării instrumentelor informatice și electronice, pentru facilitarea gestionării proiectelor și programelor;

c) o participare activă a publicului larg la activități de conștientizare a rolului pe care îl are știința în societate, inclusiv printr-o mai bună ilustrare a contribuției pe care aceasta o poate avea la îmbunătățirea calității vieții cetățenilor;

d) aplicarea de către Comisie a unui sistem de monitorizare și evaluare a Programului Orizont 2020 bazat pe indicatori-cheie de performanță, printr-o abordare sistemică, strategică și unitară, care să asigure calitate și să dea coerență proceselor de evaluare și monitorizare.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 61.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de monitorizare a implementării
Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 alin. (1) și (6) din Legea nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Doamna Elena Georgiana Pascu se numește în funcția de președinte al Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 2. — Domnul Aștileanu Gheorghe se numește în funcția de vicepreședinte al Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, pentru un mandat de 4 ani.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 aprilie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 25 aprilie 2016.
Nr. 66.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 25

din 20 ianuarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.784/2/2012 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 783D/2015.

2. Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 14 ianuarie 2016 cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 19 ianuarie 2016, dată la care, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 20 ianuarie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 19 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8.784/2/2012, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă cererea de anulare a unui ordin de salarizare și obligarea la plata indemnizației de încadrare lunară conform unor ordine ale procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că personalul, care, în anul 2011 și ulterior, este avansat în funcție de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă, este încadrat în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, majorarea fiind corespunzătoare numărului de clase de salarizare succesive multiplicat cu procentul prevăzut la art. 10 alin. (5), fără acordarea coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare. Ca urmare a aplicării dispozițiilor de lege criticate, personalul (în speță, judecători sau procurori) care îndeplinea condițiile de a trece la o altă gradație până la 1 ianuarie 2011 are un salariu diferit față de cel care îndeplinește aceleași condiții după data menționată. Astfel, pentru acele persoane care au îndeplinit condițiile anterior datei de 1 ianuarie 2011 și au trecut de la gradația 3 la 4 ori de la gradația 4 la 5, creșterea salarială a fost cu 5%, în schimb, pentru cei care îndeplinesc condițiile de avansare după această dată, creșterea este de 2,5%, pentru că, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, nu se acordă coeficientul de ierarhizare aferent noii clase de ierarhizare. Acest tratament juridic diferențiat în raport cu un criteriu temporal (data de 1 ianuarie 2011) nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, câtă vreme, prin ipoteză, judecătorul vizat are aceeași calificare profesională, exercită aceeași funcție, la același nivel al instanței cu colegii săi care primesc o remunerație mai mare.

5. Consideră că în speță nu este aplicabil principiul „a distinge nu înseamnă a discrimina”, deoarece situația expusă nu are particularități ce ar necesita o tratare diferențiată. În acest sens invocă și cele reținute de Curtea Constituțională cu privire la principiul egalității în drepturi prin Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011 și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului raportată la prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. În realitate Curtea constată că sunt avute în vedere dispozițiile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, precum și ale art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, dispoziții introduse prin Legea nr. 283/2011. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010:

„(1) În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

[...]

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție», respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar.”;

— Art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010:

„(1) În anul 2012, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată, fără acordarea salariului

corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2012, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».”

10. În opinia instanței de judecată, autoarea a excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 41 alin. (4) privind egalitatea de salarizare între femei și bărbați. De asemenea sunt invocate și dispozițiile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 536 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 august 2015, și Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, respectiv dispozițiilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, dispoziții introduse prin Legea nr. 283/2011, reținând că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate.

12. De asemenea, Curtea a mai reținut că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor dispoziții noi în ceea ce privește criteriile de avansare și metodologia de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

13. Cu privire la critica referitoare la art. 41 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia, la muncă egală, femeile au salariul egal cu bărbații, Curtea a constatat prin Decizia nr. 556 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 19 august 2015, paragraful 24, că aceasta nu poate fi reținută, de vreme ce textul de lege criticat reglementează modul de calcul al majorării salariale în cazul avansării într-o altă treaptă de vechime în muncă, fără a institui discriminări pe criteriul de sex.

14. Referitor la critica privind încălcarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în jurisprudența sa faptul că acest articol nu are o existență autonomă și nu poate fi invocat decât prin raportare la alte dispoziții ale Convenției sau protocoalelor sale adiționale. (Decizia de inadmisibilitate din 3 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Coriolan Gabriel Iovițoni și alții împotriva României*, paragraful 52). Având în vedere acestea, Curtea constată că în cauza de față art. 14 din Convenție nu este incident.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.784/2/2012 și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția majoritară, apreciem că excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 783D/2015 trebuia admisă, pentru următoarele motive:

Prevederile constituționale ale art. 41, pe lângă stabilirea cadrului general în care se exercită dreptul la muncă, consacră principiul egalității de tratament în stabilirea salariului.

Acest principiu a fost transpus la nivel legal, spre exemplu, prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care a avut ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, proclamând ca principiu al sistemului de salarizare „*echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar*” [art. 3 lit. d) din Legea-cadru nr. 330/2009].

De altfel, aceasta a fost intenția permanentă a legiuitorului, respectiv de a da prioritate principiului egalității de tratament în stabilirea salariului în ceea ce privește funcțiile similare, sens în care, pe lângă prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, se regăsesc și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Spre exemplu, art. 5 alin. (2)—(4) din Codul muncii prevede că „(2) Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă.

(3) *Constituie discriminare directă actele și faptele de excludere, deosebire, restricție sau preferință, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (2), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii.*

(4) *Constituie discriminare indirectă actele și faptele întemeiate în mod aparent pe alte criterii decât cele prevăzute la alin. (2), dar care produc efectele unei discriminări directe.”*

Mergând pe același raționament, legiuitorul, cu ocazia adoptării Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, stabilește că în anul 2015 salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat, iar la art. 5 alin. (11) prevede că „*Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovât îndeplinește aceleași condiții de studii — medii, superioare, postuniversitare, doctorale —, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.*” Aceste prevederi se aplică și pentru calculul indemnizației de încadrare pentru persoanele care sunt demnitari, ocupă funcții publice și de demnitate publică, ca unică formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției [art. 5 alin. (12)]. Astfel, în

cadrul procesului legislativ, cu prilejul întocmirii Raportului comun asupra proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Comisia pentru muncă și protecție socială și Comisia pentru buget, finanțe și bănci au justificat introducerea diferitelor amendamente formulate ca fiind necesare „*pentru clarificarea textului și eliminarea discriminării între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime*” și „*pentru evitarea situațiilor de aplicare neuniformă a legii*”¹. Totodată, în aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015, se precizează că „*În contextul în care prevederile sus-menționate nu se vor aplica personalului din toate instituțiile și autoritățile publice, se va crea o discriminare salarială între instituțiile și autoritățile publice care va genera procese în instanță, care vor fi câștigate de către salariați, și vor duce la plata acestor drepturi actualizate la data plății cu rata inflației precum și a cheltuielilor de judecată aferente*”².

Ca atare, se recunoaște implicit că există discriminări create de legislația în vigoare cu privire la salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar această discriminare urmează să fie îndepărtată, pentru viitor, pentru tot personalul plătit din fonduri publice, prin aplicarea Legii nr. 71/2015.

În ceea ce privește diferențele de salarizare referitoare la personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „*Justiție*”, Curtea Constituțională a stabilit că acestea provin din întreaga succesiune a actelor normative intervenite după anul 2011, raportată la prevederile aplicabile anterior anului 2011 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015). În discuție sunt prevederile legale care stabilesc, în mod diferențiat pe gradații, modul de calcul al procentelor cu care se majorează salariul de bază, spre deosebire de vechea reglementare aplicabilă salarizării magistraților, care prevedea o majorare de 5%, indiferent de treapta de vechime în muncă în care se trecea.

În acest context se observă că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015, *precitată*, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

Or, în opinia noastră, principiul *tempus regit actum* reprezintă în fapt o aplicare doctrinară a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cu care legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. Așadar, dispozițiile constituționale protejează persoana împotriva aplicării pentru trecut a unor norme legale inexistente la momentul raportat.

De aceea, în materia normelor procesuale nu poate fi pus în discuție acest principiu, dat fiind că ele operează în materia derulării unor proceduri și nu afectează în substanța lor drepturi

și libertăți fundamentale. Tocmai de aceea, aplicarea retroactivă a legii este permisă în materie penală sau contravențională, dar numai în situația în care această normă este favorabilă persoanei. În niciun caz, însă, norma penală sau contravențională nu va retroactiva dacă este mai împovăraătoare persoanei.

Principiul *tempus regit actum* permite normei de drept substanțial să producă modificări pentru viitor, fără a afecta însă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituția României, potrivit cu care „*cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, altfel ne-am afla în situația în care principiul neretroactivității ar fi lipsit de eficiență.

În cauza de față, tocmai o astfel de abordare în aplicarea principiului sus-menționat a creat o discriminare evidentă față de persoane aflate în aceeași categorie socială, în aceeași situație juridică, prestând aceeași muncă și îndeplinind aceeași condiții de vechime.

Astfel, principiul *tempus regit actum* sau momentul temporal al unei prevederi legale nu poate constitui o justificare obiectivă și rezonabilă pentru a fi acceptată o discriminare în ceea ce privește salarizarea persoanelor care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție. Prevederile criticate tocmai în acest sens operează — îndeplinirea condiției de vechime în muncă mai târziu decât momentul temporal avut în vedere de legiuitor privează respectivele persoane de drepturile echivalente pe care celelalte persoane le au în virtutea condițiilor legate de vechimea în muncă sau profesie.

Aplicarea principiului *tempus regit actum* nu se poate face *de plano* în ceea ce privește dreptul substanțial sau material, ci, mai întâi, trebuie verificată compatibilitatea acestor norme cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, astfel încât succesiunea în timp a normelor legale să nu conducă la discriminări nejustificate. Or, aplicarea nediferențiată a prevederilor art. 15 alin. (1) din Constituție ar putea încălca alte prevederi, respectiv art. 16 alin. (1) din Constituție.

În opinia noastră, data împlinirii condițiilor de a trece la o altă gradație nu depinde de atitudinea persoanei care se află într-o astfel de astfel de situație, ci se datorează unor circumstanțe obiective care țin de modul firesc al evoluției vechimii în muncă sau în profesie. Față de prevederile criticate, prin aplicarea diferențiată a coeficienților de ierarhizare, se instituie un tratament diferit aplicat persoanelor îndreptățite, determinat de momentul împlinirii condițiilor de a trece la o altă gradație și determinat de legea în vigoare la acel moment.

Argumentele de mai sus se bazează și pe jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului în materie de discriminare. Potrivit Hotărârii pronunțate în Cauza *Incze contra Austriei* (1995), noțiunea de discriminare în sensul art. 14 din Convenție cuprinde, în general, cazurile în care un individ sau un grup de indivizi se vede, fără justificare adecvată, mai bine tratat decât altul, chiar dacă dispozițiile Convenției nu impun să îi fie acordat un tratament mai favorabil. Diferența de tratament devine discriminare, în sensul art. 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale introduc distincții între situații analoge și comparabile fără ca ele să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă (Hotărârea pronunțată în Cauza *Hoffman contra Austriei*, 1993, sau Hotărârea pronunțată în Cauza *Spadea și Scalabrino contra Italiei*, 1995).

¹ A se vedea pct. 6 și 18 din Raportul comun asupra proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, care se regăsește la adresa <http://www.cdep.ro/comisii/munca/pdf/2015/rp191.pdf>

² Notă privind aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. <http://www.tribunainvatamantului.ro/nota-privind-aplicarea-prevederilor-legii-nr-712015-pentru-aprobarea-ordonantei-de-urgenta-a-guvernului-nr-832014-privind-salarizarea-personalului-platit-din-fonduri-publice-in-anul-2015-precum/>

De altfel, și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 599 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 18 mai 2009, a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010).

Or, tratamentul diferențiat aplicat în cauză, în funcție de momentul împlinirii condițiilor de a trece la o altă gradație și determinat de legea în vigoare la acel moment nu are o justificare obiectivă și rezonabilă din moment ce toate persoanele în discuție ocupă aceeași funcție, au același grad, același nivel al instanței, respectiv îndeplinesc aceleași condiții, însă li se aplică un nivel de salarizare diferit.

De altfel, sunt admisibile diferențieri de salarii, sens în care, spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că în sistemul public principiul egalității este aplicabil în interiorul aceleiași ramuri, al aceluiași domeniu sau la același nivel, fiind posibile diferențieri întemeiate obiectiv și rezonabil între domenii sau nivele de studii, în raport cu importanța și complexitatea muncii, cu funcția, postul sau meseria (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 46 din 15 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din

16 iulie 2009). Totodată, salarizarea poate fi diferențiată după alte criterii, spre exemplu nivelul studiilor, importanța și complexitatea muncii, funcția, postul sau meseria îndeplinită, cantitatea, calitatea și valoarea muncii, condițiile de muncă și vechimea în muncă.

Or, în speță, în cazul persoanelor care îndeplinesc condițiile de trecere în tranșa următoare de vechime în muncă sau funcție, după 1 ianuarie 2011, nu există astfel de diferențieri.

Concluzia care derivă din principiul egalității de tratament în stabilirea salariului este aceea că pentru muncă egală sau de valoare egală, plata este egală, respectiv faptul că munca poate fi egală deoarece posturile sau funcțiile sunt identice.

Așadar, deși prin deciziile nr. 311 din 28 aprilie 2015 și nr. 536 din 14 iulie 2015 (pe care Curtea le-a exemplificat în decizia la care formulăm prezenta opinie separată) s-a reținut că „legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă”, considerăm că aceste noi reglementări nu pot încălca în mod flagrant norme și principii constituționale.

Față de toate aceste argumente apreciem că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 41 din Constituția României.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 9 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, precum și ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost introduse prin dispozițiile art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a prevederilor art. I pct. 27 alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea „Regent Security

Prahova” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.734/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.170D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.598D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a prevederilor art. I pct. 27 alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea „Regent Security Prahova” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.736/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca

obiect contestarea unui act administrativ-fiscal, precum și a unor acte procedurale fiscale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul parțial identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.598D/2015 la Dosarul nr. 1.170D/2015.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.598D/2015 la Dosarul nr. 1.170D/2015, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că autoarea excepției de neconstituționalitate este în eroare, lista societăților aflate în inactivitate nu se publică prin ordin, astfel că nu se poate vorbi de o derogare de la regulimul de drept comun.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 16 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.734/105/2013, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a prevederilor art. I pct. 27 alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea „Regent Security Prahova” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect contestarea unui act administrativ-fiscal.

9. Prin Încheierea din 16 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.736/105/2013, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a prevederilor art. I pct. 27 alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea „Regent Security Prahova” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect contestarea unui act administrativ-fiscal, precum și a unor acte procedurale fiscale.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale întrucât producerea efectelor juridice față de terți, prin simpla afișare a unui anunț de declarare în inactivitate/reactivare, respectiv a ordinului președintelui A.N.A.F., pe o pagină de internet este de natură a afecta securitatea raporturilor juridice. Doar publicarea în Monitorul Oficial al României a unui act normativ de siguranță raporturilor juridice pe care acesta la reglementează, întrucât toți destinatarii documentului vor ști care este conținutul oficial al actului normativ, care este data certă, sigură, de la care acest act a intrat în vigoare și vor fi în măsură să își îndeplinească obligația de respectare a legii.

11. De asemenea se mai arată că ordonanțele criticate ar fi trebuit să fie elaborate în concordanță cu art. 11 alin. (1) din

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care este un act juridic cu o forță juridică superioară în raport cu aceste ordonanțe ale Guvernului. Autoarea excepției subliniază faptul că, potrivit acestui articol, ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

12. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra dispozițiilor legale criticate în cele două dosare.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul**, în punctul său de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.598D/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului din Dosarul nr. 1.598D/2015, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a prevederilor art. I pct. 27 alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Din examinarea excepției reiese faptul că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 25 mai 2009, precum și ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, astfel cum au fost introduse prin dispozițiile art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011. Prevederile legale criticate au următoarea formulare:

— art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009: „*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 11, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(12) *De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați*

inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.»;

— art. 78¹ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „*Registrul contribuabililor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*”;

— art. 78¹ alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: „*Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți de la data înscrierii în registrul prevăzut la alin. (8).*”

18. Curtea constată că dispozițiile art. 78¹ alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au fost modificate prin prevederile art. III pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014. De asemenea, Curtea constată că, ulterior, dispozițiile art. 78¹ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au fost abrogate prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, precum și faptul că dispozițiile art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 au ieșit din vigoare în urma adoptării Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile legale în forma avută înaintea evenimentelor legislative menționate, pentru că ele sunt de natură să producă efecte juridice în dosar.

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și, respectiv, obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 78 privind intrarea în vigoare a legii, art. 108 alin. (2) privind emiterea hotărârilor Guvernului și în art. 115 alin. (6) privind adoptarea ordonanțelor de urgență.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate este o societate comercială care, în perioada iunie 2009—ianuarie 2010, a derulat operațiuni economice cu o altă societate comercială, contribuabil declarat inactiv, și că este nemulțumită de faptul că simpla afișare a unui anunț de declarare în inactivitate/reactivare, respectiv a ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pe o pagină de internet este de natură a afecta securitatea raporturilor juridice. Cu alte cuvinte, în calitate de terț față de raporturile dintre contribuabilul declarat inactiv și Agenția Națională de Administrare Fiscală, nu a putut lua la cunoștință de intervenirea acestei situații.

21. Analizând dispozițiile legale ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea constată faptul că acestea au fost introduse prin art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011, așadar, la mult timp distanță după ce autoarea excepției de neconstituționalitate a derulat operațiuni economice cu o societate comercială declarată inactivă prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.167/2009 [invocat de autoarea excepției, astfel cum reiese din piesele dosarului de la instanță].

22. Prin urmare, dispozițiile legale criticate, chiar dacă aduc o clarificare a efectelor produse față de terți a declarării ca inactive a unei societăți comerciale, ele nu erau aplicabile litigiului. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*” Așadar, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost introduse prin dispozițiile art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

23. În continuare, Curtea va analiza excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 25 mai 2009. Curtea observă că, în momentul începerii derulării operațiunilor economice menționate, aceste dispoziții legale erau în vigoare.

24. Problema de drept care se pune este dacă ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care un contribuabil este declarat inactiv trebuie sau nu publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

25. Autoarea excepției de neconstituționalitate se raportează la prevederile art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în coroborare cu dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010. Aceste din urmă dispoziții au următoarea formulare: „(1) *În vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*” Denumirea marginală a art. 11 din Legea nr. 24/2000 este „*Publicarea actelor normative*”. Așadar, obligativitatea publicării, potrivit acestei legi, revine numai pentru actele normative.

26. În analiza excepției de neconstituționalitate trebuie ținut cont că autoarea excepției este o societate care a intrat în raporturi comerciale cu o altă societate care a fost declarată contribuabil inactiv. Cu alte cuvinte, autoarea excepției invocă dreptul de a lua la cunoștință despre situația societății cu care a contractat dintr-un act oficial cum este Monitorul Oficial al României, Partea I. Curtea reține că la momentul derulării operațiunilor economice era în vigoare Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 819/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 29 mai 2008, care, la art. 3, prevedea obligativitatea publicării ordinului de declarare a contribuabililor inactivi în Monitorul Oficial al României, Partea I. Potrivit susținerilor autoarei excepției de neconstituționalitate, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.167 din 29 mai 2009, intrat în vigoare la 3 zile de la data semnării, care cuprindea și numele societății partenere autoarei excepției, nu a fost adus la cunoștința publicului prin publicația menționată. Însă, controlul de constituționalitate nu poate avea ca obiect prevederi dintr-un ordin. În aceste condiții trebuie analizată compatibilitatea procedurii descrise de dispozițiile legale criticate cu prevederile constituționale invocate.

27. Această procedură, pe de o parte, ține cont de o realitate economică în care se manifestă foarte multe societăți comerciale, dintre care, în condițiile unei crize economice prelungite, destule pot ajunge în situația în care să fie declarate inactice din punct de vedere fiscal. Pe de altă parte, societatea interesată poate solicita să se constate că a existat o eroare în constatarea stării de inactivitate sau poate solicita declararea ei ca activă în condițiile în care îndeplinește din nou condițiile legale. Impunerea obligației de a publica un astfel de ordin poate avea un caracter excesiv, în condițiile în care mijloacele moderne de comunicare sunt de natură să satisfacă exigențele informării unui terț cu privire la situația unei anumite societăți. Publicarea se făcea pe un site oficial, în baza unui ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

28. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale ale art. 78¹ alin. (8) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost introduse prin dispozițiile art. I pct. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea „Regent Security Prahova” — S.R.L. din București în dosarele nr. 6.734/105/2013 și nr. 6.736/105/2013 ale Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 6.736/105/2013 al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare parțială a sumei destinate finanțării acțiunilor cu caracter științific și social-cultural, prevăzută la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă modul de repartizare și de utilizare parțială a sumei destinate finanțării acțiunilor cu caracter științific și social-cultural, prevăzută la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015, cuprinsă în

constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și, respectiv, obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului. Referitor la art. 78 privind intrarea în vigoare a legii, art. 108 alin. (2) din Constituție privind emiterea hotărârilor Guvernului, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză. În ceea ce privește art. 115 alin. (6) din Constituție privind adoptarea ordonanțelor de urgență se constată faptul că autoarea excepției nu arată în mod concret cum este încălcat acest articol prin prevederile legale criticate, astfel încât nu se poate efectua un control de constituționalitate prin raportare la acest articol. Prin urmare, Curtea urmează să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale.

anexa la bugetul Secretariatului General al Guvernului, care se alocă Direcției pentru strategii guvernamentale.

(2) Din bugetul prevăzut la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015 se repartizează și se utilizează suma de 120 mii lei conform

destinației prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Secretariatul General al Guvernului alocă fondurile prevăzute la art. 1 pe baza propunerii avizate din punctul de vedere al necesității și oportunității de către șeful Cancelariei Primului-Ministru și a devizelor de cheltuieli întocmite și certificate de Direcția pentru strategii guvernamentale privind legalitatea, oportunitatea, necesitatea și economicitatea acestora, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și pe baza avizelor de specialitate ale direcțiilor din cadrul Secretariatului General al Guvernului, din punct de vedere economic, juridic și al achizițiilor publice.

(2) Direcția pentru strategii guvernamentale justifică fondurile prevăzute la art. 1 alin. (2) prin documente legale avizate de

către șeful Cancelariei Primului-Ministru și aprobate de secretarul general al Guvernului.

(3) La solicitarea Direcției pentru strategii guvernamentale avizată de către șeful Cancelariei Primului-Ministru și cu aprobarea ordonatorului de credite se pot acorda avansuri de până la 30% din valoarea contractelor încheiate pentru derularea programelor, proiectelor și acțiunilor prevăzute în anexă, fără solicitarea unei scrisori de garanție bancară, pe baza avizelor de specialitate prevăzute la alin. (1).

(4) Pentru sumele avansate potrivit alin. (3) beneficiarii vor prezenta documente justificative în termen de 10 zile de la finalizarea programelor, proiectelor sau acțiunilor, dar nu mai târziu de 10 decembrie 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ioan-Dragoș Tudorache
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 27 aprilie 2016.
Nr. 319.

ANEXĂ

MODUL
de repartizare și utilizare a sumei de 120 mii lei din bugetul prevăzut la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015

Suma de 120 mii lei din bugetul prevăzut la lit. d) „Finanțarea acțiunilor cu caracter științific și social-cultural” din anexa nr. 3/13/02a la Legea nr. 339/2015 se va utiliza pentru finanțarea acțiunilor cu caracter științific și social-cultural realizate de Direcția pentru strategii guvernamentale la inițiativa sa ori în parteneriat cu structuri din țară și din străinătate (instituții publice, organizații neguvernamentale, asociații și fundații, organisme internaționale etc.).

Pentru proiectele și acțiunile cuprinse la lit. d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea nr. 339/2015 se pot acoperi următoarele cheltuieli:

1. onorarii pentru prestații artistice și cultural-științifice, inclusiv pentru soliști, interpreți de muzică (voce), instrumentiști (violoniști, pianiști etc.), șefi orchestră, șefi partidă, compozitori, autori de texte/cantautori, dirijori, coordonatori muzicali, șefi de orchestră, coregrafi, balerini, dansatori, actori, regizori, scenariști, recuziteri, autori de decoruri, coordonatori artistici, concert-maeștri, regizori scenă, ilustratori muzicali, scriitori, poeți, artiști plastici (pictori, sculptori, graficieni etc.) și alți specialiști în domeniile artei și culturii, precum și artiști și meșteri

populari, lectori și specialiști recunoscuți în domeniile în care susțin conferințe publice, în limita maximă a sumei de 12.000 lei brut/persoană;

2. achiziții de bunuri și servicii, inclusiv servicii de chirie, servicii de transport artiști și instrumente, servicii de organizare a spectacolelor, expozițiilor, festivalurilor, conferințelor, congreselor și a altor manifestări publice, servicii de închiriere a standurilor la astfel de manifestări, de amenajare a spațiilor unde acestea se desfășoară și de decorare a lor cu aranjamente florale, precum și servicii de publicitate și promovare în mass-media și pe internet;

3. realizarea, editarea, traducerea, tipărirea, multiplicarea și difuzarea în țară și în străinătate de materiale de informare și promovare și obiecte promoționale (cărți, broșuri, enciclopedii, manuale, pliante, programe de spectacol, albume, albume foto, publicații periodice, bannere, pixuri, afișe, hărți, atlase, agende, calendare, casete video, casete audio, compact-discuri, DVD-uri, insigne, medalii comemorative și aniversare, obiecte de artizanat, obiecte decorative, instrumente muzicale, drapele, stegulețe și alte materiale).

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015

În temeiul dispozițiilor art. 140 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, transmise prin Adresa nr. 4.281/C/1956/VI-2/2015 din 12 ianuarie 2016 privind modificarea unor prevederi ale Ordinului ministrului justiției nr. 1.643/C/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312 din 24 martie 2016 prin care au fost avizate favorabil propunerile de modificare a Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție,

în conformitate cu dispozițiile art. 9 și 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 mai 2015, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2), literele a), c) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Secția de combatere a corupției:

— Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze de corupție;

— Serviciul de combatere a corupției în justiție;

— Serviciul de combatere a corupției la nivel înalt;

.....
c) Secția judiciară penală:

— Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție I;

— Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție II;

— Serviciul de reprezentare la alte instanțe;

— Biroul de reprezentare la alte instanțe;

.....
l) Departamentul economico-financiar și administrativ:

— Serviciul financiar, buget, contabilitate și salarizare:

— Biroul buget și contabilitate;

— Biroul salarizare și decontări;

— Serviciul investiții, achiziții și administrativ:

— Biroul administrativ, întreținere și deservire;

— Formația de întreținere și deservire;

— Biroul logistic și parc auto.

— Compartimentul de achiziții publice;”.

2. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Funcțiile personalului economic și administrativ, în ordine ierarhică, sunt următoarele:

a) manager economic;

b) șef serviciu;

c) șef birou;

d) șef formație muncitori;

e) consilier, consilier pentru afaceri europene;

f) referent;

g) muncitor;

h) îngrijitor.”

3. La titlul VII capitolul II, titlul secțiunii a 4-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 4-a

Atribuțiile procurorului șef serviciu și ale procurorului șef birou”

4. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Serviciile sunt conduse de un procuror șef serviciu și biroul este condus de un procuror șef birou, care au următoarele atribuții:

a) participă la judecarea cauzelor penale, potrivit legii;

b) exercită căile de atac, în condițiile prevăzute de lege;

c) examinează legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești rămase definitive și face propuneri în vederea exercitării căilor extraordinare de atac;

d) coordonează evidența apelurilor și a recursurilor penale declarate de procurorii din serviciu/birou și comunicarea soluțiilor date în apel sau recurs, cu observații asupra deficiențelor constatate;

e) sprijină pregătirea temeinică a procurorilor pentru ședințele de judecată, verificând modul în care aceștia cunosc lucrările dosarelor, dispozițiile legale și jurisprudența aplicabilă în fiecare cauză, și verifică ca fișele de ședință să fie complete și să fie reținute aspectele care trebuie clarificate în cursul judecății;

f) aduce la cunoștința personalului actele normative nou-apărute, ordinele și dispozițiile conducerii Direcției Naționale Anticorupție, precum și pe cele ale Ministerului Public și ale Ministerului Justiției;

g) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția conducerii Direcției Naționale Anticorupție, în condițiile legii.”

5. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — În cadrul Departamentului economico-financiar și administrativ funcționează:

A. Serviciul financiar, buget, contabilitate și salarizare:

- a) Biroul buget și contabilitate;
- b) Biroul salarizare și decontări;

B. Serviciul investiții, achiziții și administrativ:

- a) Compartimentul de achiziții publice;
- b) Biroul administrativ, întreținere și deservire;
 - Formația de întreținere și deservire;
- c) Biroul logistic și parc auto.”

6. La articolul 74, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) În cadrul Serviciului investiții, achiziții și administrativ funcționează:

- a) Compartimentul de achiziții publice;

b) Biroul administrativ, întreținere și deservire;

— Formația de întreținere și deservire;

c) Biroul logistic și parc auto.

.....
 (4) Serviciul investiții, achiziții și administrativ este condus de un șef de serviciu, iar Biroul administrativ, întreținere și deservire și Biroul logistic și parc auto sunt conduse de câte un șef birou. În cadrul Biroului administrativ, întreținere și deservire funcționează Formația de întreținere și deservire, condusă de un șef formație muncitori. Această formație exercită atribuțiile specifice menționate la alin. (2) lit. C.”

Art. II. — Direcția Națională Anticorupție va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,

Raluca Alexandra Prună

București, 15 aprilie 2016.

Nr. 1.470/C.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 935853